

Tervehdys Amerikan karjalaisten keskuudesta.

Karjalan Sivistysseuran johtokunnan entinen jäsen, tuomari *E. A. Aaltio*, joka viime vuonna nimitettiin Suomen konsuliksi Amerikkaan, Duluthiin, on sieltä lähettänyt lämpimän tervehdysten lehdellemme ja sen kautta kaikille karjalaisille täällä, kertoen samalla mielenkiintoista karjalaisten oloista Amerikassa:

Karjalan Sivistysseuran johtokunnassa annettiin allekirjoittaneelle Suomesta lähtiessä sellainen vakava evästys, että minun pitäisi käydä tervehtimässä täällä etupäässä De Kalbin kaupungissa Illinoisissa asuvia karjalaisia heimoveljiä. Pistinkin muistikirjaani erään nimen, liikemies Geo Remsujeffin, syntyisin Vuokkiniemeltä, mutta en ollut vielä saanut tilaisuutta matkaani tehdä, ennenkuin majaani täällä Duluthissa astui vilkas, keskiikäinen mies, joka osoittautui olevan juuri mainittu Vuokkiniemen uros Jyrki Remsujeff eli Ylisen Jyrki.

Pakinoihin ruvettiin ja vilkas veljemme kertoili Amerikan karjalaisista ja omasta elämästään seuraavaan tapaan:

»Tulin Amerikkaan vuonna 1897 lähtien Suomesta Vaasasta. Vuonna 1901 olin käymässä Suomessa, mutta sen jälkeen ei ole aika oikein riittänyt enää Suomen ja Karjalan matkoihin, kun olen tullut perheelliseksi. Tänne saavuttuani asetuin heti asumaan De Kalbiin, jossa ennestään oli vain kaksi karjalaista, nim. Pauli Jahnssoon eli Remsujeff ja Antti Keynäs, molemmat vuokkiniemeläisiä. Myöhemmin on De Kalbiin tullut koko joukko karjalaisia, sillä se on ollut heidän pääpaikkansa täällä. Niinpä tuli Jaakko Kenijeff Jyväskylästä, Stefan Remsujeff, Vuokkiniemeltä, John Remsujeff, Vuokkiniemeltä, Stefan Tiilikoff ja Pekka Tiilikoff, Jyväskylästä, veljekset Antti ja Jooseppi Rettijeff, Vuokkiniemeltä ja Kalle Rettijeff, Tollonjoelta, Vaseli Remsujeff Vuokkiniemeltä ja Maria Remsujeff, kertojan veljen tytär, joka meni naimisiin Jooseppi Rettijeffin kanssa ja joka on ainoa Karjalan

tytär, joka on tullut Amerikkaan. Vuosien mittaan ovat useimmat kuitenkin palanneet takaisin joko Karjalaan tai Suomeen ja De Kalbissa on tällä hetkellä vain kolme karjalaista perhettä, nim. kertojan perhe, jossa on perheen pään lisäksi vaimo, kaksi poikaa ja tytär, kaikki jo aikuisia ja yliopiston käyneitä, Paul Jahson, jolla on kolme aikuista poikaa, myös yliopistoa käyneitä ja Stefan Remsujeff tai Jahnssoon, jolla ei ole lapsia. Kaikkien vaimot ovat Suomesta syntyisin.

Muulla Amerikassa oleskelee karjalaisia nykyään Michiganissa Painvillessä, Toivolon maanviljelysseudulla, Marquetissa, Calumetissa, kuparikontrilla, sekä lännessä Aberdeenissä Washingtonin valtiossa Tyynenmeren rannalla sekä Astoriassa Oregonissa ja idässä Worcesterissa Massachusettsin valtiossa. Yleensä ovat karjalaiset asettuneet asumaan suomalaisten siirtolaisten keskuuteen ja ovat yhteistoiminnassa suomalaisten kanssa. Siitäkin huomaa, kuinka sama kieli ja heimoveri vetää ihmisiä puoleensa, vaikka asianomaiset ovat eläneet eri puolilla rajaa aikaisemmin. Saman havainnon saa myös tehdä Länsipohjan ja Ruijan suomalaisista, jotka täällä elävät ja toimivat suomalaisten kanssa. Kaikkiaan arvelee Remsujeff täällä olevan noin 40—50 karjalaista perhettä, yhteensä noin parisataa henkeä.

Yleensä voivat karjalaiset täällä hyvin ja ovat saavuttaneet koko hyvän taloudellisen aseman. Suomalaisten kanssa ovat karjalaiset tulleet erittäin hyvin toimeen. Nuori polvi alkaa englantilaistua, minkä aiheuttaa englantilaisten koulujen käynti.»

Lopuksi lähettää Remsujeff paljon terveisiä Mitrolle, Mattisen veljeksille, Iivo Härköselälle ja kaikille karjalaisille veljille ja sisarille. Remsujeff tilasi Toukomiiehen ja lupasi siihen kirjoittaa.

Terveiset minultakin Toukomiiehelle ja sen lukijoille.
Duluth, Minn. toukokuulla 1930. *E. A. Aaltio.*

Maisteri K. Kononoff toi Suomen kr. kat. kirkollishallituksen onnentoivotukset ja terveiset. Seminaarin johtaja J. K. Santala tulkitsi museon vierellä sijaitsevan seminaarin sekä sen lisäksi Suistamon kouluvaliokunnan ja kaikkien kansakoulujen ilon tunteet, että ne kaikki olivat tästä esi-isäin temppelistä saaneet arvokkaan isänmaallisen ja karjalaiskalevalaisen havaintovälineen.

Kansak. op. Valter Päivinen toi Soanlahden kunnan terveiset onnitellen seuraa ja Suistamon kuntaa arvokkaasta vanhan sivistyksen ahjosta. Johtaja Kaarlo Kuusamo esitti voimakkaassa puheessaan Itä-Karjalan kansanopiston onnitellut, tehostaen uuden työn tärkeyttä vanhan pohjalle rakennettuna. Kansak. op. G. Salovaara toi Suojärven kunnan terveiset ja onnitellut sekä hra A. Halonen puhui Suojärven Leppäniemen nuorisoseuran

sekä sen toimesta sinne aikaisemmin perustetun paikallismuseon puolesta.

Vielä tervehti lehtori Maija Boxström Sortavalan seminaarin ja sen opettajakunnan puolesta puhuen kauniin sanoin Karjalan sivistystyölle ja maisteri Kaarlo Koistinen puhui Raja-Karjalan Sivistysliiton puolesta.

Kirjallisina tervehdyksinä ja sähkösanomina esitettiin Muinaistieteellisen Toimikunnan ja valtioneuvoston Julius Ailion, ylijohtaja Uno Branderin, Salmin kunnan, Impilahden kunnan ja Korpiselän kunnan onnitellut.

Vanhan taidon miehet Lipitsä ja F. Valokainen esittivät lopuksi runolaulua ja sen jälkeen kutsuvieraat ja läsnäoleva yleisö sai tutustua museoon ja sen jo hankittuun esineistöön.